

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד

יש חדש

התוועדויות חג הגאולה

במים שני ושלישי בשבוע הבא יצוינו ימי הגאולה י"ב-י"ג בתמוז, שבהם שוחרר הרבי הריי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון) מליובאוויטש ממאסרו ברוסיה הקומוניסטית, על פעילותו לשמירת גחלת היהדות. בריכוזי חב"ד בארץ ובעולם יהיו התוועדויות מיוחדות, ובהן יסופר סיפור המאסר והגאולה ויפקו הלקחים האקטואליים. בתי חב"ד מזמינים את הציבור לבוא להתוועד יחדיו, שבת אחים גם יחד, לשמוח בשמחת הגאולה ולשמוע דברים מפי רבנים, משפיעים חסידיים ואישי ציבור.

פרק יומי במשנה

החל המחזור האחד-עשר של לימוד הפרק היומי במשנה, שבו לומדים פרק משנה ביום. במסלול הלימוד הזה זוכים לסיים את המשנה כולה במשך כשנה וחצי. לוח לימוד יישלח חינם לכל דורש. טל' 052-7667474.

משדר מצוקה לקשישים

אגודת יד שרה מודיעה כי בכל סניפיה אפשר לקבל ללא תשלום את משדר המצוקה החכם, שמוזה נפילה ומזעיק סיוע מיד. המשדר מיועד במיוחד לקשישים, ובמקרה נפילה המכשיר מזהה גם אם הנופל אינו מסוגל לתקשר, ויחיד עזרה על-פי פרטי המוני המופיעים במוקד.

זמני השבוע

ניווט	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
8:07	8:49	7:56	7:47
9:13	9:56	8:52	8:47

פרקי אבות: פרק ה

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף-יצחק אהרונוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על-ידי: המרכז לעזרי שליחות

ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000

טל' 972-73-2480711 • פקס' 972-3-9606169

www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

מודעות: טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

איך גלגל ההיסטוריה מסתובב

המשטרה החשאית רדפה אותם. התקשורת השחירה את דמותם. הם נשלחו ל'חינוך מחדש' במחנות הכפייה או הוגלו לסיביר. איזה סיכוי היה להם?



המהפכה האמיתית. יהודים צועדים בגאוו בכיכר האדומה (צילום: לוי נזרוב)

שנה לאחר מכן, כשהרבי יצא מרוסיה, שיגר איגרת מיוחדת ובה כתב: "לא אותי בלבד גאל הקב"ה ב"ב תמוז, כי אם גם את כל מחבבי תורתנו הקדושה, שומרי מצווה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה". הרבי לא ראה ב"ב בתמוז חג פרטי שלו ונס אישי שקרה לו, אלא אירוע בעל חשיבות רבה מאוד לכל יהודי ברחבי תבל.

המכה הראשונה

השנים עברו וכיום ברור לכול מי ניצח. ה'יבסקציה' חוסלה, הקומוניזם קרס, ברית המועצות עצמה התפרקה, אבל היהדות חיה וקיימת והיא מתחזקת ומתפשטת בכל רחבי האימפריה הקומוניסטית לשעבר ובעולם כולו. שוב ושוב מתברר כי 'העולם הישן' שלנו הוא נצחי ואמיתי מכל האידאולוגיות החולפות.

באותם ימים עדיין היה קשה לראות זאת, אבל כיום ברור לנו כי שחרורו של הרבי היה המכה הראשונה שהחלה לערער את שלטון הרשע. השחרור הזה הבהיר לו ולעולם כולו שבמאבק בין הקומוניזם ובין היהדות - היהדות תנצח. במאבק בין הכפייה ובין האמונה - האמונה תנצח.

זה יום חגה של האמונה בה' ובתורתו, חגם של כל המאמינים בתורת ישראל הנצחית ובמצוותיה. לחיים, יהודים!

אם נתאמץ מאוד לא נוכל לקלוט את משמעות החלטתם של קומץ יהודים לצאת למאבק באימפריה הקומוניסטית, שכורת הניצחון. זה היה לפני כמאה שנים. המהפכה הקומוניסטית נתפסה כהג' שמת כל החלומות. היא דיכאה ביד ברזל כל שריד של התנגדות, ובכלל זה הדת היהודית.

המוני בני העם הרוסי, שנהו אחר הקומוניזם, האמינו שאלה ימות המשיח. עידן מזהיר נפתח. עולם מופלא שאין בו עשירים ועניים, משעבדים ומשועבדים; עולם שבו כל בני האדם ובני כל האומות שווים.

היהודים המעטים, שהוסיפו לדבוק באמונה בה' ובתורתו, נתפסו כמחזיקים בנושנות, כמי שמתעקשים לעצום את עיניהם ולא לראות את האור. המשטרה החשאית רדפה אותם. התקשורת השחירה את דמותם והשנייה אותם על הציבור. הם נשלחו ל'חינוך מחדש' במחנות הכפייה או הוגלו לסיביר. איזה סיכוי היה להם?

לא נס פרטי

הקומץ הזה הונהג על-ידי הרבי הריי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון) מליובאוויטש. הוא נעצר פעם אחר פעם והוזהר לחדול מפעילותו לשמירת גחלת היהדות. אך הרבי לא נרתע מהאימים, והוסיף לעודד את חסידיו למסור את הנפש למען קיום היהדות.

כשנוכחו השלטונות שהרבי ממשיך בפעילותו החליטו לאוסרו ולחסלו. גזר דינו כבר היה כתוב וחתום: 'מוות בירייה'. אבל בניסיונות נסוגו השלטונות. בתחילה המירו את עונש המוות בעשר שנות הגליה לאי נידח. לאחר מכן הקלו גם את העונש הזה, ושלחו אותו לשלוש שנות גלות בעיר רחוקה. אך לא חלפו ימים רבים והם שחררו אותו לגמרי.

זה קרה ב"ב"ג בתמוז תרפ"ז (1927). זה היום שבו נאלץ השלטון הקומוניסטי להיכנע אל מול מסירות הנפש של הרבי. זה היה מסר לעולם כולו כי בכוח האמונה והנחישות אפשר לנצח אפילו את שלטון הרשע והעריצות של רוסיה הקומוניסטית.

השפעתו הנצחית של משה

משה אכן יצרה תחושה של חושך, אך האמת היא שאורו מוסיף להאיר. אמנם הוא עלה למעלה, לעולמות רוחניים וגבוהים יותר, אך אין בכך למנוע מאורו להוסיף ולהאיר עלינו.

לחיות ולהחיות

משה רבנו מאציל עלינו מכוחו, לטהר את בני ישראל ולחבר אותם לקב"ה. כאשר פוגשים יהודי השרוי במצב רוחני של 'טומאת מת', חובה על כל אחד ואחד 'להחיות' אותו, שכן הוא מצוייד ב'אפר הפרה' של משה רבנו. אין הוא פועל מכוח עצמו אלא מכוחו של משה: "לעולם היא נקראת על שמך - פרה שעשה משה".

לכן מדגיש רש"י "פרה שעשה משה במדבר". המדבר מייצג מקום שומם ובלתי-מיושב, המלא מזיקים כדוגמת נחשים ועקרבים. 'מדבר' ברוחניות זו מציאות המנותקת מהחיות הרוחנית ומהקדושה. ובכן, גם יהודי הנמצא ב'מדבר' רוחני יכול להיטהר, בכוחו של משה, עד שהוא עצמו יטהר אחרים.

(תורת מנחם כרך א, עמ' 119)

יצטרכו לקדש את אפרה על-ידי אפר מהפרה שעשה משה.

הדבר מבטא את נצחיות מעשיו של משה רבנו. תפקידו של משה להפיח רוח חיים בעבודת ה' ולתת כוח לכל יהודי לדבוק בקב"ה. כשם שהשפעתו של משה נמשכה גם אחרי פטירתו, על-ידי אפר הפרה שהכין, כך בכל דור ודור יש רועי ישראל, 'אפתשטותא דמשה', הפועלים מכוחו ו'משתמשים באפר הפרה' שהכין, כלומר, חדורים בהשראתו.

השמש מאירה

בספרי הקבלה השפעתו של משה רבנו אחרי פטירתו נמשלת ל"שמש המאיר מתחת לארץ לשישים ריבוא כוכבים". גם אחרי שהשמש שקעה היא מוסיפה להאיר, אלא שהאור אינו מגיע ישירות לצד מסויים של העולם, אם כי גם הוא מקבל את אורה של השמש על-ידי הכוכבים המחזירים את אורה.

אך השמש עצמה לא נעלמה ולא חדלה מלהאיר, אלא היא נמצאת במקום אחר ומאירה בכל עוצמתה. כך הסתלקותו של

המדרש מספר שכאשר לימד הקב"ה את משה רבנו על טומאת המת, הטומאה החמורה ביותר, "נתכרכמו פניו". זאת מפני ש"לא היה יודע במה תהא טהרתו", עד שהגיע לפרשת פרה אדומה.

מוות עניינו סילוק החיים. בהיבט הרוחני טומאת מת משמעותה הינתקות ממקור החיים, מהקב"ה. טהרה מטומאה כזאת נעשית על-ידי משה רבנו, כלשון הפסוק "ויקחו אליך פרה אדומה". הפרה האדומה מסמלת את רגש החמימות הבהמי והגשמי. בכוחו של משה לקחת את התכונה השלילית הזאת ולטהר אותה, כדברי רש"י: "לעולם היא נקראת על שמך - פרה שעשה משה במדבר".

שמירה לעולם

משה נצטווה לשמור מאפר הפרה האדומה שעשה כדי שבעתיד יערבבו ממנה באפר הפרות האדומות העתידות להיעשות. ואכן, באפרן של שמונה הפרות שנעשו אחרי משה רבנו היה מעורב אפר הפרה שעשה משה. אפילו בפרה העשירית, שיעשה המלך המשיח,

אמרת השבוע

תקיפות מול ליצנות

כאשר באו אנשי הבולשת הרוסית לאסור את הרבי הריי"צ מליובאוויטש עמדו בראשם שני שוטרים יהודים מה'בסקציה'. כשיצא הרבי מביתו ביקש מחייל לשאת בעבורו את שק חפציו.

אחד הבלשים היהודים, לולב שמו, מיהר לטול את השק מידי החייל, באמרו לרבי בלגלוג: "סבי היה נושא את חבילותיו של סבכם, ועתה אשא גם אני את חבילתכם"...

הרבי הוציא את השק מידו ואמר: "סבך נשא את חפציו של סבי לאן שסבי ביקש ללכת. אתה רוצה לקחת את חבילתי לאן שאתה רוצה, וזה לא יקרה!" ובתקיפות החזיר את החבילה לידי החייל.

פתגם חסידי

"לכל אדם נקבעו ניצוצות שצריכים להתברר על-ידו. כשם שאסיר מחכה לגאולתו, מחכים הניצוצות לאדם זה שיבוא ויבררם" (הרבי הריי"צ מליובאוויטש)

פרה אדומה | מאת הרב אליעזר ברוך, רב כרמי יוסף

מן המעיין

תבוא אימו

"ויקחו אליך פרה אדומה" (במדבר יט, ב). מפני מה כל הקרבנות זכרים וזו נקבה? אמר רבי איבו: משל לבן שפחה שטינף פלטין של מלך. אמר המלך, תבוא אימו ותקנה את הצואה. כך אמר הקב"ה, תבוא פרה ותכפר על מעשה העגל.

(במדבר רבה)

עקרת הבית

חינוך הילדים תלוי בעיקר באם, שבהיותה עקרת הבית, עיקר הבית, היא הקובעת והמנהיגה את האווירה בכל הבית, והיא מעצבת את דמותם של הילדים. לכן נאמר "תבוא אימו" דווקא ולא "יבוא אביו".

(שיחות קודש)

הטהרה - יסוד

"זאת חוקת התורה" (במדבר יט, ד). היה צריך לכתוב "זאת חוקת הפרה", שהרי מדובר כאן בדיני פרה אדומה. אלא רמז יש כאן, שענייני הטהרה הם עיקר התורה ויסוד כל המצוות.

(דעת חכמים)

דרושה התבטלות

"ויקחו אליך פרה אדומה" (במדבר יט, ד). מביא רש"י: "לעולם היא נקראת על שמך, פרה שמשו עשה במדבר". הפרה נעשתה בפועל על-ידי אלעזר, ובכל-זאת היא נקראת על שמו של משה,

כי עשיית הפרה דורשת התבטלות והקרבה אישית - האדם חייב להיטמא כדי לטהר את הזולת מטומאתו. נקודת התבטלות זו בכל יהודי מתעוררת ומתגלה על-ידי משה, שהוא שיא הביטול, עניו מכל האדם.

(לקוטי שיחות)

זקוק ל'משמרת'

"והיתה לעדת בני ישראל למשמרת" (במדבר יט, ט). אדם שעוסק ב'עשיית הפרה', היינו בטהרת הזולת ובקירובו לאבינו שבשמים, זקוק ל'משמרת', המזכירה לו שאסור לו לשכוח את עצמו, שכן גם הוא עלול להיטמא חלילה ולהזדקק ל'אפר הפרה'.

(הרבי מליובאוויטש)

עזרה משמים

עשיית הפרה, שנועדה לטהר את הטמא מטומאתו, רומזת לעבודת התשובה. לכן נעשתה על-ידי "אלעזר" - 'א-ל עזר', שכן הכוח לעשות תשובה ניתן מן השמים, כמאמר חז"ל (שבת קד) "הבא לטהר מסייעין לו".

(אור התורה)

אמונה מתקנת

"תבוא פרה ותכפר על העגל" (רש"י). חטא העגל נבע מחוסר אמונה. כ'תשובת המשקל' ניתנה להם מצוות פרה אדומה, שהיא חוקה, מצווה בלי טעם, והקיום שלה הוא רק מתוקף האמונה.

(רבי יצחק מוורקה)

הכנר והזיכרון

"מזל טוב!", נשמעו קריאות נרגשות מכל עבר. החוגגים בברית המילה, שנערכה בכ"ד באלול תשס"ח, היו נרגשים. ברית מילה בעיר אומסק שבסיביר עדיין לא הייתה עניין שבשגרה.

עד לפני כחמשעשרה שנים לא הכירו יהודי העיר הקפואה טקס יהודי כלשהו. עשרות שנות קומוניזם מחקו כמעט לגמרי את חיי היהדות. בערים הגדולות והמרכזיות יותר פעלו בכליזאת כוחות שנאבקו למען שמירת הגחלת היהודית, אבל בערים הרחוקות התפתח נתק מוחלט.

מי שהוביל בשעתו את תנועת המרד היהודית היה הרבי הריי"צ (רבי יוסף יצחק שניאורסון) מליובאוויטש, ששיגר את חסידיו למשימות של שמירת החיים היהודיים במחלת רבים מהם נתפסו ונשלחו למחנות כפייה או הוצאו להורג. גם הרבי עצמו נעצר, נדון למוות, ובניסיון ניסים שוחרר, ב"י"ג בתמוז תרפ"ז (1927).

אחרי קריסת השלטון הקומוניסטי החל מאמץ גדול להפיח חיים מחודשים בקרב יהודי מדינות חבר העמים. כך הגיע בשנת תשס"א הרב אשר קריצ'בסקי, שליח חב"ד, לאומסק והחל לכוון מחדש את מערכת החיים היהודיים. בית הכנסת חזר לפעול. הוקם גן ילדים, ובהמשך בית ספר. עוד ועוד נשמות יהודיות חזרו לצור מחצבתן.

שמחת ברית המילה שחגג הרב קריצ'בסקי לבנו הייתה אפוא גם חגיגת ניצחון של היהדות. אבי הבן עבר בין החוגגים, מזג כוסיות 'לחיים' לבני קהילתו וברך אותם מקרב לב. ברקע השמיע הכנר היהודי המפורסם גנאדי חבנסקי נעימות עליזות.

"יש לי בקשה!", נשמע פתאום קול מאחד השולחנות. הרב דן קריצ'בסקי, אחיו של הרב אשר ושליח בעצמו בעיר אופה שבמערב הרי אורל, פנה אל הכנר: "אנא נגן לכבוד אמנו את השיר 'א' יידישע מאמע'".

הכנר הנהן בראשו לחיוב וידו הושטה אל הקשת, אך הרב קריצ'בסקי סימן לו להמתין ופנה אל הקהל:

"אמנו, מרים, איננה יושבת כאן בגופה, אך בנשמתה היא ודאי עמנו. למרבה הצער, אימא נלקחה מאיתנו לפני עשרים שנה, עקב מחלה קשה, אבל אין בליבנו ספק שהיא מביטה

את כל זמנה ומרצה, מתוך התנדבות מוחלטת, למען עולים חדשים שעלו לארץ ישראל.

מרים קריצ'בסקי נולדה בבאקו למשפחה חסידית. החיים בימי השלטון הקומוניסטי לא היו קלים, וכאשר זכתה לעלות ארצה עם בעלה - נרתמה מיד לפעילות ציבורית.

בנו בגאווה ובאהבה ושומרת עלינו ועל התינוק החדש, גאה בנו ובכל אחד-עשר ילדיה, הממשיכים את דרכה, דרכם של אביה וסבה, הדרך של עם ישראל".

הרב קריצ'בסקי סיפר לנוכחים קצת מסיפור חייה של אימו. איך גידלה משפחה ענפה, ובד"בבד הקדישה

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

הפרה העשירית

כשתבוא הגאולה וייבנה בית המקדש נזדקק להיטהר עלידי אפר הפרה האדומה. בזמן הגאולה תיעשה הפרה האדומה העשירית, כפי שהרמב"ם מפרט את ההיסטוריה של קיום מצווה זו (הלכות פרה אדומה סוף פרק ג): "תשע פרות אדומות נעשו משנצטוו במצווה זו עד שחרב הבית בשנייה. ראשונה עשה משה רבנו, שנייה עשה עזרא, ושבע מעזרא עד חורבן הבית. והעשירית יעשה המלך המשיח, מהרה ייגלה, אמן כן יהי רצון".

מילותיו האחרונות של הרמב"ם מעוררות שאלה: הלא ספרו הוא ספר הלכתי ולא ספר תפילות ומשאלות. כל מילה שלו גם שקולה ומדודה, והלכות רבות נלמדות מדיוק לשונו. מה אפוא עניינה של התוספת "מהרה ייגלה, אמן כן יהי רצון"? (בכך שונה תוספת זו כאן, ב"ד החזקה, ממה שהרמב"ם מוסיף בפירושו המשניות [סנהדרין פרק חלק דיבור המתחיל "וכת שנייה"].)

הלכה חשובה

אפשר היה לומר שהרמב"ם רוצה ללמדנו שיהודי צריך להתפלל על ביאת המשיח. אולם הסבר זה אינו מספק, שכן הלכה זו, בדבר הצורך בתפילה על ביאת המשיח, הייתה לכאורה צריכה להיכתב בפרקים שבהם נידונות הלכות המשיח, ולא כאן, כאשר המשיח מזכר רק בדרך אגב.

אלא שההסבר הוא (לקוטי שיחות כרך כח, עמ' 131) שהרמב"ם אכן רוצה ללמדנו הלכה חשובה על עומק הציפייה והתפילה לביאת המשיח. גם כאשר עניין הגאולה עולה בדרך אגב, הוא צריך לעורר אצל יהודי רגשות עמוקים כל-כך של כמיהה ותשוקה, עד שמיד יישא תפילה: "מהרה ייגלה".

בעניין האמונה במשיח הרמב"ם פוסק (הלכות מלכים פרק יא הלכה א): "כל מי שאינו מאמין בו או מי שאינו מחכה לביאתו... הוא כופר... בתורה ובמשה רבנו". הרי שלא די להאמין שהמשיח יבוא, אלא חובה גם לקוות ולצפות לבואו. מי שמאמין בבוא המשיח, אך אינו מצפה לו - אמונתו לוקה בחסר.

מכיוון שהאמונה בביאת המשיח היא חובה תמידית, גם החובה לצפות לבואו היא חובה תמידית. בכל עת צריך יהודי לחיות בתחושה של תקווה וציפייה, שהנהיגה המשיח בא. כך אנו גם מתפללים שלוש פעמים ביום: "לישועתך קיוונו כל היום" - אנו מקווים לגאולה בכל רגע של היום.

צימאון ותשוקה

תחושה עזה כזאת של ציפייה נובעת מהכרה אמיתית במשמעותה של הגאולה. יהודי יודע שלא ייתכן להגיע לשלמות בקיום התורה והמצוות בלי המשיח. עבודתנו בלימוד התורה ובקיום המצוות חלקית בלבד כל עוד לא באה הגאולה. לכן היהודי חש תחושה מתמדת של חסר, והוא שרוי כל העת בתשוקה עזה לגאולה.

זו אפוא ההלכה שהרמב"ם מלמדנו - כאשר יהודי מחכה לבוא המשיח בדרך הראויה, הרי כשהוא מזכיר עניין כלשהו השייך לגאולה - אף אם אֶזכור הגאולה בא בדרך אגב - מיד מתעוררים בו רגשות עזים של צימאון ותשוקה, עד שהוא פורץ בו במקום בתפילה: "מהרה ייגלה, אמן כן יהי רצון".

לכן הכניס הרמב"ם עניין זה בהלכות הפרה האדומה דווקא ולא בהלכות המדברות על המשיח ועל הגאולה. אילו היה כותב זאת שם, היינו מבינים שכאשר עוסקים בסוגיית הגאולה יש צורך להתפלל עליה. אך בהבאת התפילה לגאולה דווקא כשהיא מזכרת בדרך אגב הרמב"ם מלמדנו שהתפילה לגאולה צריכה לפרוץ מליבו של היהודי גם כשהוא עוסק בעניינים אחרים, אלא שהוא נזכר בגאולה - ומיד הוא מבטא את תשוקתו וכמיהתו לביאת המשיח במהרה בימינו.

ביתה היה תמיד פתוח לכול. היא הקימה מרכזי סיוע למציאת עבודה בעבור רבבות העולים, והייתה כתובת לכל פנייה. אין פלא שרבים מילדיה ממשיכים את דרכה ומשמשים שליחי חב"ד ברוסיה ובמקומות אחרים ברחבי העולם.

"אימא", הוסיף הבן וסיפר, "זכתה לחינוך מוזיקלי. היו לה כישרונות ברוכים בתחום, ואף התקבלה ללימודים בקונסרבטוריון של העיר נובוסיבירסק. היא ידעה להעריך מוזיקה טובה. ובכן, לכבודה ולזכרה, מבקש אני ממך, גנאדי היקר, לנגן את הניגון היהודי שובה הלב 'א' יידישע מאמע", סיים את דבריו.

רבים מן הנוכחים מחו דמעה למשמע הדברים. גנאדי עצמו היטיב את כינורו מתחת לסנטרו, הניף את הקשת על המיתרים - וצלילים רכים מילאו את האולם, וסחפו אחריהם את הנוכחים. "כמה אור ויופי יש בבית כשאימא נמצאת", שר הקהל, "וכמה עצוב וחשוך נעשה כשהשם לוקח אותה לעולם הבא!".

פתאום חדלה הנגינה באחת. גנאדי שמט את הכינור. חיורון עלה על פניו, שפתיו רטנו. "אתם יודעים", הוא פנה אל האחים קריצ'בסקי, והקהל כולו דרוך למשמע דבריו, "גם אני למדתי מוזיקה בקונסרבטוריון של נובוסיבירסק. היינו שלושה יהודים בלבד: אני ועוד שתי צעירות, שאחת מהן היא כיום אחתי. הייתה בינינו מין אחווה מחתרנית, של סוד משותף. שלושתנו השתייכנו לעם הנבחר והנרדף. באותם ימים קשים הייתה לזה משמעות אדירה. בזכות התמיכה ההדדית לא נטמענו בין הגויים".

קולו של גנאדי נרעד. "אמרו לי בבקשה, האם מירה, מירה אשורבנה, היא... אימא שלכם?"

דממה הוטלה באולם. הנהוני הראש הספיקו לגנאדי. כך קראו לה בשפה הרוסית: מירה אשורבנה (בת אשר).

גנאדי שב ואחז את הכינור בתנועה איתנה, הניף את הקשת בידו הימנית ופצח מחדש בנגינה, ועיניו זולגות דמעות.

ההשגחה הפרטית המופלאה, שהפגישה בין בניה של מרים קריצ'בסקי ובין היהודי השלישי בכיתתה, נהפכה לשיחת היום בקהילה היהודית של אומסק. גנאדי עצמו ראה בה אות משמים. זמן לא רב לאחר מכן כבר נראה בבית הכנסת, מחפש את עזרתו של הרב אשר, בנה של מירה, במציאת דרכו לשוב אל חיק היהדות.

איך אומרים 'חסידות' ברוסית

פשוטו על בית הכנסת וחקרו את המתפללים שהאשמו בהתכנסות בלתי-מאושרת... נעצרת עם המתפללים האחרים ולבסוף שוחררו".

קו ישראל-מוסקוה

הצעיר הנלהב שאף להיות כאחד החסידים. בתוך זמן קצר נעשה שומר תורה ומצוות במלוא מובן המילה, ובהמשך החל למסור בעצמו שיעורי תורה לחבריו. לימים הצטרף רשמית לפעילות חב"ד במדינה, שבראשה עומד הרב הראשי ושליח חב"ד הרב בערל לאזאר.

בשנת תשנ"ג (1993) זכה הרב קמישוב לעלות לארץ. הוא לא חשב לחזור לרוסיה, אך יד ההשגחה רצתה אחרת. לפני כעשר שנים פנה אליו הרב ברוך גורין, מהוצאת הספרים 'לחיים' ברוסיה, בבקשה לתרגם ולערוך ספרי חסידות בעבור הקהל דובר הרוסית. הוא נענה בחיוב ומאז חיינו מתנהלים בקו ישראל-מוסקוה.

חסידות ברוסית

בימים האלה הוא שרוי בעיצומה של מלאכת תרגום חלק נוסף של ספר 'דרך מצוותיך' לצמח צדק' מליובאוויטש. "בעיניי זה שער הכניסה לעולמה של חסידות חב"ד", מסביר הרב קמישוב. "הספר, העוסק בתכנים חסידיים עמוקים, כתוב בדרך מבוארת מאוד,

לפחות פעם בחודש ממריא הרב אורי קמישוב (67), תושב מעלה אדומים, למוסקוה. שם, בבית הכנסת החסידי המפורסם 'מארינה רוצ'ה', הוא שוהה כשבועיים ומסר שיעורי חסידות ככולל, ליהודים הצמאים לתורת השם.

לצד שיעורי החסידות הוא עוסק בתרגום ספרי חסידות לרוסית. ספריו גרמו לרבים להתחבר לתורת החסידות ולהתחיל לשמור תורה ומצוות. לרגל חג הגאולה י"ב בתמוז הוא ניאות לספר את סיפור חייו, המייצג את ניצחון היהדות על שלטון הרשע הקומוניסטי.

תפילה וחקירה

הרב קמישוב נולד וגדל במוסקוה בימי האימים של הצורך סטלין. את צעדיו הראשונים בחיי תורה עשה כעבור שנים רבות, בעקבות שיעור שמסר מורה לעברית. "השיעור עסק קצת בהכרת היהדות, וזה משך אותי", הוא מספר.

הפחד מהשלטון הקומוניסטי העיב על קיום החיים היהודיים. ובכל זאת הוא התחבר לחסידי חב"ד ב'מארינה רוצ'ה', למד מאורחותיהם ודבק במנהגייהם. זיכרונות רבים יש לו מאותם ימים: "בשמחת תורה בשנת תשמ"ד הצטרפתי לקבוצת חסידים שיצאו לשמח יהודים בבית כנסת אחר. כשסיימנו, עברנו דרך 'מארינה', ואז נקלענו לדרמה גדולה: המון חוקרי קג"ב

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

מה טובו אוהליך

שאלה: האם אדם יכול לחייב את שכנו להשתתף בבניית גדר בינו ובין השכן, כשהשכן טוען שאינו זקוק לגדר?

תשובה: כשכבא בלעם לשבח את ישראל, נאמר (במדבר כד, ב'ה): "וירא את ישראל שוכן לשבטיו... וישא משלו ויאמר: מה טובו אוהליך, יעקב!". מה ראה? ראה שאין פתחיהם מכוונים זה לזה, אמר: ראויים הללו שתשרה עליהם שכינה.

מכאן למדו חז"ל שאסור לפתוח פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון של חברו, אלא יש להרחיק משהו לצדדים, שהרי אין אדם יכול להיזהר ולעצום עיניו כל היום. ואפילו במקום שאינו יכול לחייב את השכן לעשות מחיצה, אסור לו לעמוד ולהביט לחצר השכן ולביתו.



לא קל לתרגם. הרב קמישוב (צילום: אלי סגל)

המאפשרת גם למתחילים ללמוד ולהבין את העניינים. הופתעתי לגלות שיהודים העוסקים בפילוסופיה, והרחוקים משמירת מצוות, החלו להתעניין ביהדות בעקבות קריאת הספר".

תרגום ספר חסידות לרוסית אורך אצלו לכל הפחות שנה. איך מתרגמים מושגים חסידיים עדינים לשפה הרוסית? הוא משיב: "אכן, קשה לתרגם את המושג עצמו. לכן אנחנו מצרפים דברי הסבר והרחבה, המוגשים מן הקל אל הכבד, כדי שהמושגים האלה יהיו בהירים לכל יהודי". את י"ב בתמוז, אם שאלתם, יחגוג הרב קמישוב, איך לא, בהתוועדות חסידיים עם תלמידיו במוסקוה.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

מבט לאחרית הימים

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה עם הופעתו 368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020



לקרוא בשקיקה

שני כרכים של 'צדיקים למופת', מסיפורי המופת של 'שיחת השבוע' סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות

סיפורים שנוטעים יראת שמים, אמונת צדיקים ומידות טובות

להזמנות: טל' 1-718-6041020

